

En ringlen for mit øre

En ringlen for mit øre
og en rislen i min krop,
hvad er det, jeg kan høre,
mens jeg langsomt vandrer op?

Det kommer fra det fjerne,
men er dog så ganske nær,
som sangen fra en stjerne,
der bli'r sunget lige her.

En tone, som jeg kender,
og et tusindtalligt kor,
der mig en velkomst sender
med en sang foruden ord.

Jeg løftes, og jeg trækkes
af den lyse, lette sang,
en hånd fra himlen rækkes
for at lette mig min gang.

Det stiger, og det stiger,
men jeg går med engleskridt,
al træthed fra mig viger,
og jeg skuer milevidt.

Jeg mærker bjergets kilde
som en kærlighed, et savn,
jeg ser mig selv som lille,
da jeg lå i moders favn.

Min tanke forud iler,
og jeg ser min krukke fyldt,
i vuggen barnet hviler,
af Guds kærlighed forgyldt.

Poul Michael von Bülow 2025